

CÁC LỄ THẬT TRONG SÁCH MA-THI-Ơ

BÀI 215 - Mạng lệnh của Đức Chúa Jêsus Christ phán với các môn đồ của Ngài trước khi Ngài trở về với Đức Chúa Cha.

Phần 2 - Hãy đi khiến muôn dân trở nên môn đồ của Đức Chúa Jêsus Christ.

Ma-thi-ơ 28:18-20: Đức Chúa Jêsus đến gần, phán cùng môn đồ như vậy: Hết cả quyền phép ở trên trời và dưới đất đã giao cho ta. Vậy, hãy đi dạy dỗ muôn dân, hãy nhân danh Đức Cha, Đức Con, và Đức Thánh Linh mà làm phép báp tem cho họ, và dạy họ giữ hết cả mọi điều mà ta đã truyền cho các người. Và nầy, ta thường ở cùng các người luôn cho đến tận thế.

Bản The Amplified Bible chép: Jesus approached and, breaking the silence, said to them, All authority (all power of rule) in heaven and on earth has been given to Me. Go then and make disciples of all the nations, baptizing them into the name of the Father and of the Son and of the Holy Spirit. Teaching them to observe everything that I have commanded you, and behold, I am with you all the days (*perpetually, uniformly, and on every occasion*) to the very close and consummation of the age.

Có nghĩa là: Đức Chúa Jêsus đến gần, phá tan sự im lặng và phán với họ rằng: Hết thảy mọi quyền phép (mọi quyền phép của sự cai trị, mọi sự thống trị, mọi nguyên tắc, mọi quyền lực) ở trên trời (trong thiên đàng, trong vũ trụ) và trên đất đã được ban cho Ta. Hãy đi khiến muôn dân trở nên môn đồ Ta, báp-tem họ vào trong Danh của Đức Chúa Cha và của Đức Chúa Con và của Đức Thánh-Linh. Dạy họ tuân theo tất cả các mạng lệnh mà Ta đã phán dạy các người, và nầy, Ta ở cùng (trong tất cả các ngày, trong mọi hoàn cảnh, mọi lúc, mọi nơi, mọi duyên cớ, mọi trường hợp, liên tục không rời khỏi) các người cho đến khi mọi sự được hoàn thành cho thế hệ (thời đại) này.

Trong phần 2 chúng ta học hôm này, là phần đầu của câu số 19 trên và chúng ta sẽ sử dụng nền tảng được chép trong Bản The Amplified Bible, là bản dịch sát với nguyên bản tiếng Hy-lạp (Greek), đó là:

Hãy đi khiến muôn dân trở nên môn đồ Ta; Go then and make disciples of all the nations.

Trước hết trong mọi công việc xây dựng, như công trình vật thể là nhà cửa hay cầu, cống, đường xá, sân bay, bến cảng v.v.. người ta luôn cần phải có một cái nền, từ thủ tục pháp lý đến địa lý nơi chốn bảo đảm cho việc xây dựng công trình đó đạt tiêu chuẩn yêu cầu và an toàn cho con người. Khi công trình nào đó cần phải tu bổ, sửa chữa, thì các thợ xây dựng sẽ phải chiếu theo thiết kế của công trình sư mà bảo dưỡng hoặc sửa chữa công trình đó theo đúng như thiết kế và những vật liệu được sử dụng trong công việc bảo dưỡng hoặc sửa chữa đó cũng phải đúng hoặc có giá trị tương ứng như vật liệu đã được dùng để xây dựng công trình đó lúc ban đầu, hầu cho bảo đảm giá trị và sự bền vững của công trình đó theo mục đích ban đầu.

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã dùng Lời và hơi thở của Ngài để tạo nên loài người và như vậy, Lời của Đức Chúa Trời là vật liệu duy nhất mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã dùng để tạo nên loài người (cả thuộc thể và thuộc linh) và Ngài cũng giao trách nhiệm cùng công việc cho loài người sống ở trên trái đất này và đó là nền tảng của sự sống cùng trách nhiệm của loài người ở trước mặt Đức Chúa Trời.

Sáng thế ký 1:26-31 & 2:1-7 & 16-17: Đức Chúa Trời phán rằng: Chúng ta hãy làm nên loài người như hình ta và theo tượng ta, đặt quản trị loài cá biển, loài chim trời, loài súc vật, loài côn trùng bò trên mặt đất, và khắp cả đất. Đức Chúa Trời dựng nên loài người như hình Ngài; Ngài dựng nên loài người giống như hình Đức Chúa Trời; Ngài dựng nên người nam cùng người nữ. Đức Chúa Trời ban phước cho loài người và phán rằng: Hãy sanh sản, thêm nhiều, làm cho đầy dẫy đất; hãy làm cho đất phục tùng, hãy quản trị loài cá dưới biển, loài chim trên trời cùng các vật sống hành động trên mặt đất. Đức Chúa Trời lại phán rằng: Nầy, ta sẽ ban cho các người mọi thứ cỏ kết hạt mọc khắp mặt đất, và các loài cây sanh quả có hạt giống; ấy sẽ là đồ ăn cho các người. Còn các loài thú ngoài đồng, các loài chim trên trời, và các động vật khác trên mặt đất, phàm giống nào có sự sống thì ta ban cho mọi thứ cỏ xanh đang dùng làm đồ ăn; thì có như vậy. Đức Chúa Trời thấy các việc Ngài đã làm thật rất tốt lành. Vậy, có buổi chiều và buổi mai; ấy là ngày thứ sáu. Ấy vậy, trời đất và muôn vật đã dựng nên xong rồi. Ngày thứ bảy, Đức Chúa Trời làm xong các công việc Ngài đã làm, và ngày thứ bảy, Ngài nghỉ các công việc Ngài đã làm. Rồi, Ngài ban phước cho ngày thứ bảy, đặt là ngày thánh; vì trong ngày đó, Ngài nghỉ các công việc đã dựng nên và đã làm xong rồi. Ấy là gốc tích trời và đất khi đã dựng nên, trong lúc Giê-hô-va Đức Chúa Trời dựng nên trời và đất. Vả, lúc đó, chưa có một cây nhỏ nào mọc ngoài đồng, và cũng chưa có một ngọn cỏ nào mọc ngoài ruộng, vì Giê-hô-va Đức Chúa Trời chưa có cho mưa xuống trên đất, và cũng

chẳng có một người nào cày cấy đất nữa. Song có hơi nước dưới đất bay lên tưới khắp cùng mặt đất, Giê-hô-va Đức Chúa Trời bèn lấy bụi đất nắn nên hình người, hà sanh khí vào lỗ mũi; thì người trở nên một loài sanh linh.... Rồi, Giê-hô-va Đức Chúa Trời phán dạy rằng: Người được tự do ăn hoa quả các thứ cây trong vườn; nhưng về cây biết điều thiện và điều ác thì chớ hề ăn đến; vì một mai người ăn chắc sẽ chết.

A-đam đã không vâng giữ mạng lệnh trên của Đức Giê-hô-va, nhưng lại nghe theo lời vợ mình, là Ê-va mà ăn trái của cây mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã cấm ăn và vì cố tội lỗi đó mà A-đam và Ê-va phải chết, còn dòng dõi ra từ A-đam thì đã vì cố tội lỗi của A-đam mà bị bán cho tội lỗi từ khi còn ở trong lòng mẹ và kể từ đó mà loài người (ra từ A-đam) phải ngồi trong bóng của sự chết, nghĩa là khi tâm linh của người ta còn đang sống trong thân thể xác thịt mình mà không nhận được giá cứu chuộc cho sự sống mình, thì khi thân thể xác thịt của người ấy chết (qua đời) tâm linh của người ấy sẽ phải hư mất đời.

Tâm linh (người bề trong) của loài người được tạo nên bởi hơi thở của Giê-hô-va Đức Chúa Trời và là một ngọn đèn của Đức Giê-hô-va đặt trong thân thể xác thịt của người ta, với mục đích là soi sáng, kiểm tra, theo dõi, dắt dẫn, dạy dỗ thân thể xác thịt của người ấy sống theo ý muốn của Đức Chúa Trời và nguyên liệu để thắp sáng ngọn đèn đó là Lời Đức Chúa Trời, như Lời Chúa có chép: **“Ban đầu có Lời (của Đức Chúa Trời), Lời (của Đức Chúa Trời) ở cùng Đức Chúa Trời, và Lời (của Đức Chúa Trời) là Đức Chúa Trời. Ban đầu Ngài (Lời của Đức Chúa Trời) ở cùng Đức Chúa Trời. Muôn vật bởi Ngài (Lời của Đức Chúa Trời) làm nên, chẳng vật chi đã làm nên mà không bởi Ngài (Lời của Đức Chúa Trời). Trong Ngài (Lời của Đức Chúa Trời) có sự sống, sự sống là sự sáng của loài người. Sự sáng soi trong tối tăm, tối tăm chẳng hề nhận lấy sự sáng.”** (Giăng 1:1-5)

Khi A-đam nghe theo lời vợ mình, là Ê-va để ăn trái của cây mà Đức Chúa Trời đã cấm ăn, thì sự sáng thật nơi ngọn đèn của tâm linh A-đam bị chính ý muốn của xác thịt A-đam dập tắt và hành động đó là tội từ bỏ mạng lệnh mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã phán với mình và như vậy, cả A-đam và Ê-va đều phải chết, theo như điều mà Đức Chúa Trời đã phán với A-đam trước đó rằng: **“Người được tự do ăn hoa quả các thứ cây trong vườn; nhưng về cây biết điều thiện và điều ác thì chớ hề ăn đến; vì một mai người ăn chắc sẽ chết.”** (Sáng thế ký 2:17)

Khi sự sáng thật, tức là sự vinh hiển của Đức Chúa Trời đã bị thiếu mất trong loài người (tâm linh) thì loài người sẽ không thể đến gần Đức Chúa Trời và càng không thể hiểu được ý muốn của Đức Chúa Trời nữa và như vậy, loài người ngày càng lìa xa Đức Chúa Trời và sẽ hư mất đời đời, nếu loài người không nhận được giá cứu chuộc cho sự sống của tâm linh (còn được gọi linh hồn) mình.

Giê-hô-va Đức Chúa Trời nhân từ đã tìm được giá cứu chuộc loài người, nhưng Ngài cần phải có những người được gọi là sứ giả thi hành công việc này, là làm người truyền giải để khiến cho loài người được hiểu biết Luật pháp của Đức Chúa Trời, vì Luật pháp của Đức Chúa Trời là con đường dẫn loài người trở lại với Đức Chúa Trời, hầu cho ngọn đèn nơi tâm linh của người ta được thắp sáng trở lại và điều đó có nghĩa là tâm linh của người ta được sự sống lại và kể từ đó, tâm linh của loài người phải được nuôi bằng Lời của Đức Chúa Trời, còn được gọi là Luật pháp của Thánh-Linh sự sống, tức là Lễ thật hay còn được gọi là sữa thiêng liêng của Đạo Tin-Lành. Bấy giờ, tâm linh của người ta sẽ được lớn lên theo tầm thước, vóc giạc tròn vẹn của Đấng đã tạo nên mình và cứu chuộc mình, mà được sự sống đời đời nơi Đức Chúa Trời.

Gióp 33:14-30: **Vì Đức Chúa Trời phán một lần, hoặc hai lần; nhưng người ta không để ý đến. Ngài phán trong chiêm bao, trong dị tượng ban đêm, lúc người ta ngủ mê, nằm ngủ trên giường mình; Bấy giờ Ngài mở lỗ tai loài người, niêm phong lời giáo huấn mà Ngài dạy cho họ, hầu cho trở loài người khỏi điều họ toan làm, và giấu họ tánh kiêu ngạo, cứu linh hồn họ khỏi cái huyết, và mạng sống khỏi bị gươm giết, loài người nằm trên giường mình bị đau đớn sửa phạt, và xương cốt người hằng tranh chạm nhau mãi mãi, miệng người bèn lấy làm gớm ghiếc vật thực, và linh hồn người ghét những đồ ăn mỹ vị. Thịt người bị tiêu hao không còn thấy nữa, và xương người, mà trước chẳng thấy được, bèn bị lộ ra. Linh hồn người đến gần cái hầm, và sự sống người xích lại kẻ giết. Nếu trong một ngàn thiên sứ, có một thiên sứ làm kẻ truyền giải cho người, để chỉ dạy người biết điều ngay thẳng cho người, ắt Đức Chúa Trời làm ơn cho người và phán rằng: “Hãy giải cứu nó khỏi bị sa xuống cái hầm; Ta đã tìmặng giá cứu chuộc rồi”. Người sẽ được thẳng da mát thịt như buổi thơ ấu; Người trở lại ngày đang thì. Người cầu nguyện cùng**

Đức Chúa Trời, Đức Chúa Trời bèn đoái thương người, khiến người vui mừng xem thấy mặt Ngài, và Ngài trả lại sự công bình cho người. Đoạn, người đó sẽ hát trước mặt loài người, mà rằng: “Tôi đã phạm tội, làm hư hoại sự ngay thẳng, song chẳng có ích gì cho tôi. Đức Chúa Trời có giải cứu linh hồn tôi khỏi sa xuống hầm, và sự sống tôi sẽ thấy ánh sáng”. Kìa, các việc ấy Đức Chúa Trời làm cho loài người; Đến hai lần, hoặc ba lần, đặng khiến linh hồn người trở lại khỏi cái hầm, hầu cho người được ánh sáng kẻ sống chiếu vào cho.

Chữ mà bản tiếng Việt dịch là **thiên sứ**, đó là chữ מַלְאָכִים - mal'ak, số 4397 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *sứ giả, người đưa tin, người đại diện, người được sai phái đi, đại sứ, khâm sai*;

Ai là người được chọn làm sứ giả của Đức Giê-hô-va?

Sứ giả đầu tiên mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã dùng cho công việc này, đó là Môi-se, là người Lê-vi đầu tiên mà Đức Giê-hô-va đã gọi, để đại diện Ngài vào trong xứ Ê-díp-tô dắt dân Y-sơ-ra-ên ra khỏi xứ đó và qua Môi-se mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời ban Luật pháp của Ngài cho dân Y-sơ-ra-ên và lập những người Lê-vi ký được Ngài chọn vào chức vụ thầy tế lễ, để giảng dạy Luật pháp của Ngài cho dân Y-sơ-ra-ên.

Kể từ đó, những người được Đức Giê-hô-va chọn vào chức vụ thầy tế lễ sẽ phải giảng dạy Luật pháp của Đức Chúa Trời cho dân Y-sơ-ra-ên, còn trong Giao-ước Mới của Đức Chúa Jêsus Christ thì chính Đức Giê-hô-va đã lập Đức Chúa Jêsus Christ, Con một Ngài làm thầy tế lễ đời đời Theo Ban Mên-chi-xê-đéc, nghĩa là với tư cách là Vua Công Bình mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời chỉ định Đức Chúa Jêsus Christ làm Thầy tế lễ thượng phẩm của Nước Đức Chúa Trời.

Chúng ta hãy xem chức vụ thầy tế lễ phải làm công việc gì đối với tuyển dân của Đức Chúa Trời.

Ma-la-chi 2:1-7: **Hỡi các thầy tế lễ, bây giờ ta truyền lệnh này về các ngươi. Nếu các ngươi chẳng nghe, và không để lòng dâng sự vinh hiển cho danh ta, thì, Đức Giê-hô-va vạn quân phán, ta sẽ giáng sự rửa sả trên các ngươi, và sẽ rửa sả những phước lành của các ngươi; và ta đã rửa sả rồi, vì các ngươi không để điều đó vào lòng. Nay, ta sẽ quả trách giống gieo của các ngươi, rải phân trên mặt các ngươi, tức là phân của những lễ các ngươi; các ngươi sẽ bị đem đi với phân ấy. Các ngươi sẽ biết rằng ta đã truyền lệnh này cho các ngươi, để đã làm giao ước của ta với Lê-vi, Đức Giê-hô-va vạn quân phán vậy. Giao ước của ta với Lê-vi vốn là sự sống và sự bình an mà ta đã ban cho nó, hầu cho nó kính sợ ta; thì nó đã kính sợ ta, và run rẩy trước danh ta. Luật pháp của sự chân thật đã ở trong miệng nó, trong môi miếng nó chẳng có một sự không công bình nào; nó đã bước đi với ta trong sự bình an và ngay thẳng, làm cho nhiều người xây bỏ khỏi sự gian ác. Vì môi miếng của thầy tế lễ nên giữ sự thông biết, người ta tìm luật pháp trong miệng nó, vì nó là sứ giả của Đức Giê-hô-va vạn quân.**

Ma-la-chi 3:1-5: **Nay, ta sai sứ giả ta, người sẽ dọn đường trước mặt ta; và Chúa mà các ngươi tìm kiếm sẽ thành linh vào trong đền thờ Ngài, tức là thiên sứ của sự giao ước mà các ngươi trông mong. Nay, Ngài đến, Đức Giê-hô-va vạn quân phán vậy. Nhưng ai sẽ đương nổi ngày Ngài đến, và ai đứng được khi Ngài hiện ra? Vì Ngài giống như lửa của thợ luyện, như tro thợ giặt. Ngài sẽ ngồi như kẻ luyện bạc và làm cho sạch; Ngài sẽ chùi các con trai Lê-vi, làm cho chúng nó sạch như vàng và bạc; chúng nó sẽ dâng của lễ cho Đức Giê-hô-va trong sự công bình. Bấy giờ của lễ của Giu-đa và của Giê-ru-sa-lem sẽ được đẹp lòng Đức Giê-hô-va, như những ngày xưa, và như những năm thượng cổ. Ta sẽ đến gần các ngươi đặng làm sự đoán xét, và ta sẽ vội vàng làm chứng nghịch cùng những kẻ đồng bóng, tà dâm, những kẻ thê đối, những kẻ gạt tiền công của người làm thuê, hiếp đáp kẻ góa bụa và kẻ mồ côi, những kẻ làm hại người khách lạ, và những kẻ không kính sợ ta, Đức Giê-hô-va vạn quân phán vậy.**

Những người được Giê-hô-va Đức Chúa Trời chọn làm người thay Ngài răn bảo tuyển dân của Ngài vâng giữ các mạng lệnh cùng các điều răn và tuân theo Luật pháp của Ngài, hầu cho họ tâm linh họ được sự sống lại và sự sống đời đời, những người đó là không chỉ làm chức vụ thầy tế lễ hay là chức vụ tiên tri mà còn phải niêm phong Luật pháp của Đức Giê-hô-va vào trong những người được Đức Giê-hô-va gọi là môn đồ Ngài.

Ê-sai 8:13-16: **Hãy tôn Đức Giê-hô-va vạn quân là thánh; các ngươi chỉ nên sợ Ngài và kinh hãi Ngài. Ngài sẽ là nơi thánh, nhưng cũng là hòn đá vấp ngã, vầng đá vướng mắc cho cả hai nhà Y-sơ-ra-ên, và là bẫy cùng lưới cho dân cư thành Giê-ru-sa-lem vậy. Nhiều người trong bọn họ sẽ vấp chân; sẽ té và giập nát; sẽ sa vào lưới và bị bắt. Người hãy gói lời chứng này, niêm phong luật pháp này trong môn đồ ta!**

Chữ **môn đồ** được chép trong câu 16 trên, đó là chữ לַמְדֵּי - limmuwd, số 3928 ra từ chữ לָמַד - lamad,

số 3925 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *người được dạy dỗ, là môn đồ, là học trò được đào tạo, được huấn luyện trở nên uyên bác, có học vấn, người thực hành, người thực hiện theo mạng lệnh được giao cho, người truyền kiến thức cho người khác, đào tạo người khác trong quyền hạn được thầy của mình giao cho cách thành thạo, cách khéo léo.*

Đức Giê-hô-va đã từng phán với dân Y-sơ-ra-ên rằng, cả thế gian đều thuộc về Ngài và như vậy, khi Đức Giê-hô-va chọn dân Y-sơ-ra-ên biệt riêng cho Ngài, ấy không phải chỉ có dân Y-sơ-ra-ên mới được cứu rỗi mà tất cả loài người trong thế gian đều cần phải được cứu rỗi như dân Y-sơ-ra-ên. Đức Giê-hô-va đã chọn và biệt riêng dân Y-sơ-ra-ên ấy là để Ngài đào tạo, dạy dỗ và huấn luyện họ thành một dân thánh và một nước thầy tế lễ cho Ngài, nghĩa là Giê-hô-va Đức Chúa Trời sẽ dùng dân Y-sơ-ra-ên để dạy Luật pháp của Giê-hô-va Đức Chúa Trời cho muôn dân trong thế gian này, hầu cho thế gian cũng được cứu rỗi như dân Y-sơ-ra-ên vậy.

Xuất Ê-díp-tô ký 19:1-6: **Tháng thứ ba, sau khi ra khỏi xứ Ê-díp-tô, trong ngày đó dân Y-sơ-ra-ên đến nơi đồng vắng Si-na-i. Từ Rê-phi-đim ra đi, đến nơi đồng vắng Si-na-i, đóng trại tại đó, đối diện cùng núi. Môi-se bèn lên đến Đức Chúa Trời, Đức Giê-hô-va ở trên núi gọi người mà phán rằng: Người hãy nói như vậy cho nhà Gia-cốp, và tỏ điều này cho dân Y-sơ-ra-ên: Các người đã thấy điều ta làm cho người Ê-díp-tô, ta chở các người trên cánh chim ưng (eagle - đại bàng) làm sao, và dẫn các người đến cùng ta thể nào. Vậy, bây giờ, nếu các người vâng lời ta và giữ sự giao ước ta, thì trong muôn dân, các người sẽ thuộc riêng về ta, vì cả thế gian đều thuộc về ta. Các người sẽ thành một nước thầy tế lễ, cùng một dân tộc thánh cho ta. Bấy nhiêu lời đó người sẽ nói lại cùng dân Y-sơ-ra-ên.**

Giê-hô-va Đức Chúa Trời muốn hết thầy muôn dân trong thế gian này cũng như dân Y-sơ-ra-ên phải trở nên môn đồ của Ngài, vì theo tiêu chuẩn mà mỗi môn đồ của Đức Giê-hô-va phải có, đó là một người được Đức Giê-hô-va dùng Luật pháp của Ngài để dạy dỗ khiến người ấy được trở nên uyên bác, được trở nên có học vấn, được trở thành người biết thực hành, biết thực hiện theo mạng lệnh mà Đức Chúa Trời đã giao cho, được trở thành người truyền kiến thức cho người khác, để đào tạo người khác trong quyền hạn được Chúa của mình giao cho, cách thành thạo, cách khéo léo.

Khi một người được trở nên môn đồ của Đức Giê-hô-va thì người đó sẽ được trang bị sự sáng thật của Đức Chúa Trời và sự sáng thật đó sẽ gìn giữ lòng và trí của người đó trong Luật pháp thánh khiết và công bình của Đức Giê-hô-va và người đó sẽ sống trong sự sáng thật và được sự sống đời đời trong Đức Chúa Trời.

Để có thể khiến cho dân Y-sơ-ra-ên, là tuyển dân của Đức Giê-hô-va, hay có thể nói là, cho những người được Giê-hô-va Đức Chúa Trời cứu chuộc ra khỏi ách tội mọi của tội lỗi, được trở nên một dân thánh, một nước thầy tế lễ, nghĩa là một nước mà mọi người trong nước đó đều là môn đồ của Đức Giê-hô-va, thì những người được giao phó trách nhiệm thay Đức Giê-hô-va để làm công việc này trước hết phải là người được như Môi-se, tức là người được nghe tiếng của Đức Giê-hô-va, được đối diện với Thần của Đức Giê-hô-va và được nhận lãnh mọi sự mà người ấy cần phải biết về Nước Đức Chúa Trời cùng nhận được Luật pháp của Đức Giê-hô-va, được nhận lãnh quyền phép và được Thần của Đức Giê-hô-va ở cùng, như Môi-se và Giô-suê đã được vậy và đó là nguyên tắc thánh, không thể thay đổi.

Xuất Ê-díp-tô ký 4:1-12: **Môi-se thưa rằng: Nhưng dân đó sẽ chẳng tin và chẳng vâng lời tôi, vì sẽ nói rằng: Đức Giê-hô-va chẳng có hiện ra cùng người đâu. Đức Giê-hô-va phán rằng: Trong tay người cầm vật chi? Thưa rằng: Một cây gậy. Phán rằng: Hãy ném xuống đất đi. Người bèn ném xuống đất, gậy hóa ra một con rắn; Môi-se chạy trốn nó. Đức Giê-hô-va bèn phán cùng Môi-se rằng: Hãy giơ tay người ra nắm đuôi nó. Người giơ tay ra nắm, thì nó hườn lại cây gậy trong tay. Đức Giê-hô-va phán rằng: Ấy để cho chúng nó tin rằng Giê-hô-va, Đức Chúa Trời của tổ phụ mình, là Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham, Đức Chúa Trời của Y-sác, Đức Chúa Trời của Gia-cốp, đã hiện ra cùng người. Đức Giê-hô-va lại phán rằng: Hãy đặt tay người vào lòng. Người liền đặt vào, rồi lấy ra. Này, tay người nổi phung trắng như tuyết. Đoạn, Ngài phán rằng: Hãy đặt tay người vào lòng lại; người bèn đặt vào, rồi lấy ra. Kìa, tay trở lại như thịt mình. Lại phán: Nếu khi nào dân đó chẳng tin người và chẳng vâng theo tiếng của dấu thứ nhất, thì sẽ tin theo tiếng của dấu thứ nhì. Vả lại, nếu dân chẳng tin cả hai dấu này, và không vâng theo**

lời người, thì hãy lấy nước dưới sông mà làm tràn ngập trên mặt đất; nước mà người đã lấy dưới sông lên đó, sẽ thành máu trên mặt đất vậy. Môi-se thưa cùng Đức Giê-hô-va rằng: Ôi! lạy Chúa, từ hôm qua, hôm kia, hay là từ lúc Chúa phán dạy kẻ tôi tớ Chúa, tôi vẫn chẳng phải một tay nói giỏi, vì miệng và lưỡi tôi hay ngập ngừng. Đức Giê-hô-va bèn phán rằng: Ai tạo miệng loài người ra? hay là ai đã làm câm, làm điếc, làm sáng, làm mờ? Có phải ta là Đức Giê-hô-va chăng? Vậy bây giờ, hãy đi; ta sẽ ở cùng miệng người và dạy người những lời phải nói.

Giô-suê 1:1-9: Sau khi Môi-se, tôi tớ của Đức Giê-hô-va qua đời, Đức Giê-hô-va phán cùng Giô-suê, con trai của Nun, tôi tớ của Môi-se, mà rằng: Môi-se, tôi tớ ta, đã chết; bây giờ người và cả dân sự này hãy đứng dậy đi qua sông Giô-đanh, đặng vào xứ mà ta ban cho dân Y-sơ-ra-ên. Phàm nơi nào bàn chân các người đạp đến, thì ta ban cho các người, y như ta đã phán cùng Môi-se. Địa phận các người sẽ lan ra từ đồng vắng và Li-ban này cho đến sông cái, là sông Ô-phơ-rát, tràn cả xứ dân Hê-tít cho đến biển cả về hướng mặt trời lặn. Trót đời người sống, thì chẳng sẽ ai được chống cự trước mặt người. Ta sẽ ở cùng người như ta đã ở cùng Môi-se; ta sẽ không lìa người, không bỏ người đâu. Hãy vững lòng bền chí, vì người sẽ dẫn dân này đi nhận lấy xứ mà ta đã thề cùng tổ phụ ban cho chúng nó. Chỉ hãy vững lòng bền chí, và cẩn thận làm theo hết thủy luật pháp mà Môi-se, tôi tớ ta, đã truyền cho người; chớ xây qua bên hữu hoặc bên tả, để hễ người đi đâu cũng đều được thịnh vượng. Quyển sách luật pháp này chớ xa miệng người, hãy suy gẫm ngày và đêm, hầu cho cẩn thận làm theo mọi điều đã chép ở trong; vì như vậy người mới được may mắn trong con đường mình, và mới được phước. Ta há không có phán dặn người sao? Hãy vững lòng bền chí, chớ run sợ, chớ kinh khủng; vì Giê-hô-va Đức Chúa Trời người vẫn ở cùng người trong mọi nơi người đi.

Tiêu chuẩn của người mà Đức Giê-hô-va chọn để làm công việc đào tạo muôn dân trở nên môn đồ Ngài phải đạt được đó là gì và ai sẽ khiến cho người đó đạt được tiêu chuẩn đó?

Xuất Ê-díp-tô ký 28:1-43: Trong vòng dân Y-sơ-ra-ên, người hãy chọn A-rôn, anh người, cùng các con trai người, là Na-đáp, A-bi-hu, Ê-lê-a-sa, và Y-tha-ma, lập lên làm chức tế lễ trước mặt ta. Người hãy chế bộ áo thánh cho A-rôn, anh người, để người được vinh hiển trang sức. Hãy truyền cho hết thủy kẻ thông minh, là người ta đã ban đầy tính trí huệ, chế bộ áo cho A-rôn, đặng biệt người riêng ra thánh, hầu cho người làm chức tế lễ trước mặt ta. Đây là bộ áo mà họ sẽ chế: Bảng đeo ngực, ê-phốt, áo dài, áo lá trong thêu, mũ và đai. Thế thì, họ sẽ chế bộ áo thánh cho A-rôn, anh người, cùng các con trai người, để các người đó làm chức tế lễ trước mặt ta. Họ sẽ dùng kim tuyến, chỉ màu tím, đỏ điều, đỏ sẫm, và vải gai mịn. Họ sẽ chế ê-phốt bằng kim tuyến, chỉ màu tím, đỏ điều, đỏ sẫm, và vải gai đậu mịn thêu cực xảo. Hai bên ê-phốt làm hai đai vai, đầu đầu vào ê-phốt. Đai để cột ê-phốt ở phía ngoài, sẽ làm nguyên miếng một cũng như công việc ê-phốt, bằng kim tuyến, chỉ tím, đỏ điều, đỏ sẫm, và vải gai đậu mịn. Người hãy lấy hai viên bích ngọc mà khắc các tên con trai Y-sơ-ra-ên ở trên: sáu tên trên viên bích ngọc này, sáu tên trên viên bích ngọc kia, tùy theo thứ tự ngày sinh của họ. Phải khắc các tên con trai Y-sơ-ra-ên trên hai viên bích ngọc đó, như cách của thợ khắc con dấu, và khảm trong khuôn bằng vàng. Đoạn gắn hai viên bích ngọc đó trên hai đai vai ê-phốt, dùng làm ngọc kỷ niệm về con cháu Y-sơ-ra-ên; A-rôn sẽ mang tên của họ trên hai vai mình làm kỷ niệm trước mặt Đức Giê-hô-va. Người cũng hãy làm móc gài bằng vàng, đánh hai sợi dây chuyền nhỏ bằng vàng ròng như hình dây, rồi để chuyền đánh như thế vào móc gài. Bảng đeo ngực về sự xét đoán, người cũng phải làm cho cực xảo, y như ê-phốt; tức là bằng kim tuyến, chỉ tím, đỏ điều, đỏ sẫm, và vải gai đậu mịn. Bảng đeo ngực hình vuông và may lót; bề dài một em-ban, bề ngang một em-ban. Người hãy gắn bốn hàng ngọc vào bảng đeo ngực: hàng thứ nhất gắn ngọc mã não, ngọc hồng bích, và ngọc lục bửu; hàng thứ nhì, ngọc phỉ thúy, ngọc lam bửu và ngọc kim cương; hàng thứ ba, ngọc hồng bửu, ngọc bạch mã não, và ngọc tử tinh; hàng thứ tư, ngọc huỳnh bích, ngọc hồng mã não, và bích ngọc. Các ngọc này sẽ khảm vào khuôn bằng vàng. Số các ngọc đó hết thủy là mười hai viên, tùy theo tên các con trai Y-sơ-ra-ên; trên mỗi viên ngọc sẽ khắc tên của một trong mười hai chi phái Y-sơ-ra-ên, như người ta khắc con dấu vậy. Người hãy làm các sợi chuyền bằng vàng ròng đánh như hình dây, chuyền trên bảng đeo ngực; rồi làm hai khoanh bằng vàng để ở hai góc đầu trên bảng, cùng cột hai sợi chuyền vàng vào hai khoanh nơi hai đầu bảng, và hai đầu sợi chuyền cột vào móc gài, đoạn

gắn trên hai đai vai ê-phót về phía đằng trước ngực. Người cũng hãy làm hai cái khoanh bằng vàng nữa, để vào hai góc đầu dưới của băng đeo ngực, về phía trong ê-phót. Lại làm hai khoanh khác nữa bằng vàng, gắn vào hai đầu dưới đai vai ê-phót ném về phía trước, ở trên đai gần chỗ giáp mối. Rồi một sợi dây màu tím sẽ cột hai cái khoanh của băng đeo ngực lại cùng hai cái khoanh ê-phót, hầu cho nó dính với đai, đừng rớt khỏi ê-phót. Thế thì, khi nào A-rôn vào nơi thánh, sẽ mang trên lòng mình tên các con trai Y-sơ-ra-ên nơi băng đeo ngực về sự xét đoán, đặt giữ làm kỷ niệm luôn luôn trước mặt Đức Giê-hô-va. Trên băng đeo ngực của sự xét đoán, người hãy gắn u-rim và thu-mim vào, chẳng khi A-rôn đến trước mặt Đức Giê-hô-va thì các món đó sẽ ở trên lòng mình. Ấy vậy, trước mặt Đức Giê-hô-va, A-rôn sẽ mang sự xét đoán của con trai Y-sơ-ra-ên trên lòng mình luôn luôn. Người cũng hãy may áo dài của ê-phót toàn bằng vải tím. Ở giữa áo có một lỗ tròn đầu vào; viền chung quanh, dệt như lỗ áo giáp mặt lưới, để cho khỏi té. Nơi biên dưới hãy thắt trái lựu màu tím, đỏ điều, đỏ sẫm, cùng chuông vàng nhỏ đan treo nhau ở vòng theo viền, nghĩa là một cái chuông rồi kế một trái lựu, ở vòng khắp chung quanh viền áo. Khi A-rôn hầu việc tế lễ, sẽ mặc áo đó; và khi vào hay ra nơi thánh trước mặt Đức Giê-hô-va, người ta sẽ nghe tiếng chuông vàng nhỏ, và A-rôn khỏi chết vậy. Người cũng hãy làm một cái thẻ bằng vàng ròng, trên đó khắc như người ta khắc con dấu, rằng: Thánh Cho Đức Giê-hô-va. Rồi lấy một sợi dây màu tím buộc thẻ đó để trên đằng trước cái mũ. Thẻ đó sẽ ở trên trán A-rôn; A-rôn gánh tội lỗi của dân Y-sơ-ra-ên phạm trong khi họ dâng của lễ thánh; thẻ đó sẽ ở nơi trán A-rôn luôn luôn, để dân sự được đẹp ý Đức Giê-hô-va. Người hãy chế một cái áo lá mặc trong bằng vải gai mịn, một cái mũ bằng vải gai mịn và một cái đai thêu. Người cũng hãy chế cho các con trai A-rôn áo lá, đai và mũ, hầu cho họ được vinh hiển và trang sức. Đoạn, hãy lấy các bộ áo đó mặc cho A-rôn, anh người, cùng các con trai người; hãy xúc dầu cho, lập và biệt riêng ra thánh, để họ làm chức tế lễ trước mặt ta. Hãy chế cho họ quần lót trong bằng vải gai, đặt che sự lỏa lồ, mặc từ ngang lưng quần cho đến bắp vế. A-rôn cùng các con trai người sẽ mặc quần đó trong khi vào hội mạc hay là đến gần bàn thờ đặt làm việc tế lễ trong nơi thánh, thì chẳng mắc tội và chẳng chết đâu. Ấy là một mạng lệnh đời đời cho A-rôn và dòng dõi người.

Môi-se là người đại diện cho Đức Giê-hô-va để dạy Luật pháp cho dân Y-sơ-ra-ên và lập những người mà Đức Giê-hô-va đã chọn vào chức vụ thầy tế lễ và tiêu chuẩn mà thầy tế lễ phải đạt được đó là thuộc về bốn tánh của Đức Chúa Trời, vì Giê-hô-va Đức Chúa Trời ban Luật pháp của Ngài cho loài người ấy là để quyền phép trong Luật pháp đó trang bị lại bốn tánh của Ngài cho loài người, khiến loài người được trở lại giống như Đức Chúa Trời trong sự thánh khiết và công bình.

Môi-se đã làm theo mọi điều mà Đức Giê-hô-va đã phán bảo, trong khi những người được Đức Giê-hô-va chọn làm chức vụ thầy tế lễ đó đã vâng phục để cho Môi-se làm cho họ đạt được các tiêu chuẩn đó. Nếu những người mà Đức Giê-hô-va đã chọn đó mà không chịu để cho Môi-se (Môi-se là bóng về quyền phép của Luật pháp Đức Chúa Trời và cũng là bóng về chức vụ của Đức Chúa Jêsu Christ) làm thành điều mà Đức Giê-hô-va đã phán, thì họ sẽ không được trở nên thầy tế lễ và không được cứu rỗi.

Chúng ta hãy xem Lời Chúa chép gì về nguyên tắc này.

Ê-sai 30:15-18: **Vả, Chúa Giê-hô-va, là Đấng Thánh của Y-sơ-ra-ên, có phán như vậy: Các người sẽ được rỗi, là tại trở lại và yên nghỉ; các người sẽ được sức mạnh, là tại yên lặng và trông cậy. Nhưng các người đã không muốn thế! Các người nói rằng: Không; chúng tôi sẽ cưỡi ngựa chạy trốn! Ủ phải, các người sẽ phải chạy trốn. Chúng tôi cưỡi ngựa chạy mau! Ủ phải, những kẻ đuổi theo các người cũng sẽ chạy mau! Một người dọa, ngàn người đi trốn; năm người dọa, các người đều đi trốn, cho đến chừng nào các người còn sót lại như cây vối trên đỉnh núi, như cờ xí trên gò. Dầu vậy, Đức Giê-hô-va còn chờ đợi để làm ơn cho các người; Ngài sẽ được tôn lên mà thương xót các người; vì Giê-hô-va là Đức Chúa Trời công nghĩa. Phước thay cho mọi kẻ trông đợi Ngài!**

Đức Chúa Jêsu đã nhắc lại mạng lệnh này với những ai muốn nhận được sự cứu rỗi của Đức Chúa Trời:

Ma-thi-ơ 11:28-30: **Hỡi những kẻ mệt mỏi và gánh nặng, hãy đến cùng ta, ta sẽ cho các người được yên nghỉ. Ta có lòng nhu mì, khiêm nhường; nên hãy gánh lấy ách của ta, và học theo ta; thì linh hồn các người sẽ được yên nghỉ. Vì ách ta dễ chịu và gánh ta nhẹ nhàng.**

Bây giờ chúng ta hãy xem những tiêu chuẩn mà những người được Đức Giê-hô-va chọn làm môn đồ Ngài

phải có, thông qua quyền phép của Luật pháp Đức Chúa Trời.

1-Bộ áo thánh đặc biệt người riêng ra thánh bao gồm: **Bảng đeo ngực, ê-phốt, áo dài, áo lá trong thêu, mũ và đai.** Chất liệu: **Vải gai đậu mịn. Vải gai đậu mịn là bóng về Luật pháp văn tự của Đức Chúa Trời.**

Công việc của người tạo nên bộ áo thánh: **thêu cực xảo. Là bóng về công việc giảng dạy đúng, ngay thẳng, kỹ lưỡng, khéo léo trong quyền phép của Thần Lẽ thật.**

Để có thể khắc hay là chạm trổ, người ta phải có công cụ và tài năng, đó là bóng về quyền phép của Thần Lẽ thật ban cho những người được chọn làm công việc đào tạo và huấn luyện môn đồ, như câu 3 đã chép:

“Hãy truyền cho hết thầy kẻ thông minh, là người ta đã ban đầy tính trí huệ, chế bộ áo cho A-rôn”

“Phải khắc các tên con trai Y-sơ-ra-ên trên hai viên bích ngọc đó, như cách của thợ khắc con dấu, và khảm trong khuôn bằng vàng. Đoạn gắn hai viên bích ngọc đó trên hai đai vai ê-phốt, dùng làm ngọc kỷ niệm về con cháu Y-sơ-ra-ên; A-rôn sẽ mang tên của họ trên hai vai mình làm kỷ niệm trước mặt Đức Giê-hô-va.”

Tên của mười con trai của Gia-cốp đó là bóng về mười hai khả năng thuộc linh (ân tứ) của Đức Thánh-Linh ban cho những người tin Chúa, đã được tái sinh qua phép đặt tay của những người mà Đức Thánh-Linh đã chọn làm công việc huấn luyện và đào tạo môn đồ.

Những con trai của Gia-cốp sanh bởi Lê-a :

Ru-bên: Sự nhìn, khả năng nhìn.

Si-mê-ôn: Sự nghe, khả năng nghe.

Lê-vi: đức tin, lòng trung thành, bám chặt lấy.

Giu-đa: khả năng ngợi khen, khả năng nói, công bố, cánh tay.

Y-sa-ca: ơn cầu thay, bền chí, giúp đỡ, tha thứ.

Sa-bu-lôn: vâng giữ và tôn cao luật pháp.

Những con trai của Gia-cốp sanh bởi Xinh-ba, nàng hầu của Lê-a:

Gát: khả năng đánh trận, vượt khó khăn,

A-se: tính ngay thẳng, trung thực, luôn tiến lên.

Những con trai của Gia-cốp sanh bởi Bi-la, nàng hầu của Ra-chên:

Đan: khả năng hiểu biết, khả năng biện luận, khả năng thi hành.

Nép-ta-li: khả năng dạn dĩ, sẵn sàng đấu tranh, khả năng thuyết phục, có mưu trí;

Những con trai của Gia-cốp sanh bởi Ra-chên:

Giô-sép: Sự phát triển, sự hiểu biết, sự ban cho, sự dư dật, khả năng khiến cho người ta hiệp lại làm một.

Bên-gia-min: Ngay thẳng, luôn hướng về sự ngay thẳng và đúng, cánh tay hữu.

Thời gian Gia-cốp sanh được mười hai con trai này đó là khi người còn ở tại xứ Pha-đan-A-ram.

Pha-đan-A-ram trong tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là **Cánh đồng, Bãi chiến trường**, là bóng về thời kỳ người tin Chúa còn sống ở trên đất này và cánh đồng đó còn có nghĩa là văn tự của Lời Chúa chép trong Kinh-Thánh.

Khi Đức Chúa Jêsus Christ mạng lệnh cho các môn đồ của Ngài: **Hãy đi khiến muôn dân trở nên môn đồ ta - Go then and make disciples of all the nations**, ấy là Ngài phán với tất cả những người nào được chọn làm kẻ hầu việc Ngài, nghĩa là làm môn đồ Ngài, sẽ phải làm như Ngài đã làm, vì Đức Chúa Jêsus đã đến thế gian này và Ngài gọi những người làm môn đồ cho Ngài theo ý muốn của Đức Chúa Cha và những người đó là mẫu mực cho tất cả những người được cứu chuộc bởi huyết của Ngài sẽ làm như Ngài đã làm.

Lời Đức Chúa Jêsus đã phán đó là mạng lệnh cho tất cả những người được cứu chuộc bởi huyết của Ngài và như vậy, tất cả những người muốn tâm linh mình được cứu chuộc ra khỏi quyền lực của sự tội và sự chết sẽ phải đối diện với tiêu chuẩn mà Lời Chúa đã định cho và đã được chép trong Kinh-Thánh.

Tiêu chuẩn đầu tiên mà Đức Giê-hô-va đã phán với Môi-se làm cho A-rôn và đó là **một mạng lệnh đời đời cho A-rôn và dòng dõi người, đó là sự làm nên thánh.**

Lê-vi ký 11:44-45: Vì ta là Giê-hô-va Đức Chúa Trời của các người; ta là thánh, nên các người phải nên thánh, thì sẽ được thánh. Các người chớ vì một con nào của loài côn trùng trên mặt đất mà làm lây ô uest cho thân mình. Vì ta là Đức Giê-hô-va, Đấng đã đem các người ra khỏi xứ Ê-díp-tô để làm Đức Chúa Trời của các người; các người phải nên thánh, vì ta là thánh.

Ê-xê-chi-ên 44:21-24: Chẳng có thầy tế lễ nào được uống rượu khi vào nơi hành lang trong. Chúng nó không được lấy đàn bà góa hoặc bị để mà làm vợ; nhưng phải lấy gái đồng trinh về dòng nhà Y-sơ-ra-ên, hay là lấy vợ góa của một thầy tế lễ. Chúng nó sẽ dạy dân ta phân biệt điều chi là thánh với điều chi là tục; làm cho dân ta biết điều ô uest và điều thánh sạch khác nhau là thế nào. Khi có sự kiện xảy đến, chúng nó phải xử đoán, và phải xử đoán theo mạng lệnh ta; chúng nó sẽ vâng giữ các luật pháp ta và các lệ luật ta trong mọi kỳ lễ của ta, và làm cho các ngày sa-bát ta nên thánh.

1 Phi-e-rơ 1:10-25: Về sự cứu rỗi đó, các đấng tiên tri đã tìm tòi suy xét, và đã nói tiên tri về ân điển định sẵn cho anh em: nghĩa là tìm cho biết thời kỳ nào và thời kỳ cách nào mà Thánh Linh Đấng Christ ở trong lòng mình đã chỉ cho, là khi làm chứng trước về sự đau đớn của Đấng Christ và về sự vinh hiển sẽ theo sau. Các đấng ấy đã được tỏ cho rằng chẳng phải vì mình, bèn là vì anh em mà truyền ra những điều đó, là những điều hiện nay đã rao cho anh em, bởi những người nhờ Đức Thánh Linh từ trên trời sai xuống, mà giảng Tin Lành cho anh em; các thiên sứ cũng ước ao xem thấu những sự đó. Vậy, anh em hãy bền chí như thể thất lưng, hãy tiết độ, lấy sự trông cậy trọn vẹn đợi chờ ơn sẽ ban cho mình trong khi Đức Chúa Jêsus Christ hiện ra. Anh em đã nên như con cái hay vâng lời, thì chớ có làm theo sự dâm dục, là sự cai trị trong anh em ngày trước, về lúc anh em còn mê muội. Nhưng, như Đấng gọi anh em là thánh, thì anh em cũng phải thánh trong mọi cách ăn ở mình, bởi có chép rằng: Hãy nên thánh, vì ta là thánh. Nếu anh em xưng Đấng không tây vị anh em, xét đoán từng người theo việc họ làm, bằng Cha, thì hãy lấy lòng kính sợ mà ăn ở trong thời kỳ ở trọ đời này, vì biết rằng chẳng phải bởi vật hay hư nát như bạc hoặc vàng mà anh em đã được chuộc khỏi sự ăn ở không ra chi của tổ tiên truyền lại cho mình, bèn là bởi huyết báu Đấng Christ, dường như huyết của chiên con không lỗi không vít, đã định sẵn trước buổi sáng thế, và hiện ra trong cuối các thời kỳ vì cơ anh em, là kẻ nhân Đức Chúa Jêsus tin đến Đức Chúa Trời, tức là Đấng đã khiến Ngài từ kẻ chết sống lại, và ban sự vinh hiển cho Ngài đến nỗi đức tin và sự trông cậy anh em được nương nhờ Đức Chúa Trời. Anh em đã vâng theo lẽ thật làm sạch lòng mình, đáng có lòng yêu thương anh em cách thật thà, nên hãy yêu nhau sốt sắng hết lòng; anh em đã được lại sanh, chẳng phải bởi giống hay hư nát, nhưng bởi giống chẳng hư nát, là bởi lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời. Vì, mọi xác thịt ví như cỏ, mọi sự vinh hiển của nó ví như hoa cỏ. Cỏ khô, hoa rụng, nhưng lời Chúa còn lại đời đời. Và lời đó là đạo Tin Lành đã giảng ra cho anh em.

Hê-bơ-rơ 12:6-17: Vì Chúa sửa phạt kẻ Ngài yêu, Hễ ai mà Ngài nhận làm con, thì cho roi cho vọt. Ví bằng anh em chịu sửa phạt, ấy là Đức Chúa Trời đãi anh em như con, vì có người nào là con mà cha không sửa phạt? Nhưng nếu anh em được khỏi sự sửa phạt mà ai nấy cũng phải chịu, thì anh em là con ngoại tình, chớ không phải con thật. Cha về phần xác sửa phạt, mà chúng ta còn kính sợ thay, huống chi Cha về phần hồn, chúng ta há chẳng càng nên vâng phục lắm để được sự sống sao? Vả, cha về phần xác theo ý mình mà sửa phạt chúng ta tạm thời, nhưng Đức Chúa Trời vì ích cho chúng ta mà sửa phạt, để khiến chúng ta được dự phần trong sự thánh khiết Ngài. Thật các sự sửa phạt lúc đầu coi như một cơ buồn bã, chớ không phải sự vui mừng; nhưng về sau sanh ra bông trái công bình và bình an cho những kẻ đã chịu luyện tập như vậy. Vậy, hãy dỡ bàn tay yếu đuối của anh em lên, luôn cả đầu gối lỏng lẻo nữa. Khá làm đường thẳng cho chân anh em theo, hầu cho kẻ nào què khỏi lạc đường mà lại được chữa lành nữa. Hãy cầu sự bình an với mọi người, cùng tìm theo sự nên thánh, vì nếu không nên thánh thì chẳng ai được thấy Đức Chúa Trời. Khá coi chừng kẻo có kẻ trật phần ân điển của Đức Chúa Trời, kẻo rẽ đàng chằm ra, có thể ngăn trở và làm ô uest phần nhiều trong anh em chẳng. Hãy coi chừng, cho trong anh em chớ có ai gian dâm, cũng đừng có ai khinh lờn như Ê-sau, chỉ vì một món ăn mà bán quyền con trưởng. Thật vậy, anh em biết rằng đến sau, người muốn cha mình chúc phước cho, thì lại bị bỏ; vì dầu người khóc lóc cầu xin, cũng chẳng đổi được ý cha mình đã định rồi.

Tiêu chuẩn tiếp theo không thể thiếu, đó là *tuân theo các mạng lệnh và các điều răn của Giê-hô-va Đức Chúa Trời*, vì nhờ đó mà tâm linh của người tin Chúa được sự sống lại và sự sống đời đời.

Lê-vi ký 18:4-5: Các người hãy tuân mạng lệnh ta, gìn giữ luật pháp ta đặt nơi theo: Ta là Giê-hô-va Đức Chúa Trời các người. Vậy, hãy giữ luật pháp và mạng lệnh ta, người nào làm theo, thì sẽ nhờ nó mà được sống: Ta là Đức Giê-hô-va.

Phục truyền luật lệ ký 30:15-20: Hãy xem, ngày nay ta đặt trước mặt người sự sống và phước lành, sự chết và tai họa, vì ngày nay, ta bảo người thương mến Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, đi trong các đường lối Ngài, và gìn giữ những điều răn luật lệ và mạng lệnh Ngài, để người sống, gia thêm, và Giê-hô-va Đức Chúa Trời người ban phước cho người trong xứ mà người sẽ vào nhận lấy. Nhưng nếu lòng người xây trở, không khứng nghe theo, chịu dụ dỗ thờ lạy và hầu việc các thần khác, thì ngày nay ta tỏ cùng các người rằng các người hẳn phải tuyệt diệt, không được sống lâu trên đất mà người sẽ đi qua sông Giô-đanh để nhận lấy. Ngày nay, ta bắt trời và đất làm chứng cho các người rằng ta đã đặt trước mặt người sự sống và sự chết, sự phước lành và sự rửa sả. Vậy, hãy chọn sự sống, hầu cho người và dòng dõi người được sống, thương mến Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, vâng theo tiếng phán Ngài, và triu mến (*tôn trọng, trung thành với*) Ngài; vì Ngài là sự sống người và làm cho người được sống lâu, đặt người ở trên đất mà Đức Giê-hô-va đã thề ban cho các tổ phụ người, là Áp-ra-ham, Y-sác, và Gia-cốp.

Giăng 3:16-21 & 35-36: Vì Đức Chúa Trời yêu thương thế gian, đến nỗi đã ban Con một của Ngài, hầu cho hễ ai tin Con ấy không bị hư mất mà được sự sống đời đời. Vả, Đức Chúa Trời đã sai Con Ngài xuống thế gian, chẳng phải để đoán xét thế gian đâu, nhưng hầu cho thế gian nhờ Con ấy mà được cứu. Ai tin Ngài thì chẳng bị đoán xét đâu; ai không tin thì đã bị đoán xét rồi, vì không tin đến danh Con một Đức Chúa Trời. Vả, sự đoán xét đó là như vậy: sự sáng đã đến thế gian, mà người ta ưa sự tối tăm hơn sự sáng, vì việc làm của họ là xấu xa. Bởi vì phàm ai làm ác thì ghét sự sáng và không đến cùng sự sáng, e rằng công việc của mình phải trách móc chẳng. Nhưng kẻ nào làm theo lẽ thật thì đến cùng sự sáng, hầu cho các việc của mình được bày tỏ ra, vì đã làm trong Đức Chúa Trời... Cha yêu Con, và đã giao hết mọi vật trong tay Con. Ai tin Con, thì được sự sống đời đời; ai không chịu tin Con, thì chẳng thấy sự sống đâu, nhưng cơn thịnh nộ của Đức Chúa Trời vẫn ở trên người đó.

Giăng 15:8-11: Này, Cha ta sẽ được sáng danh là thế nào: ấy là các người được kết nhiều quả, thì sẽ làm môn đồ của ta vậy. Như Cha đã yêu thương ta thế nào, ta cũng yêu thương các người thế ấy; hãy cứ ở trong sự yêu thương của ta. Nếu các người vâng giữ các điều răn của ta, thì sẽ ở trong sự yêu thương ta, cũng như chính ta đã vâng giữ các điều răn của Cha ta, và cứ ở trong sự yêu thương Ngài. Ta nói cùng các người những điều đó, hầu cho sự vui mừng của ta ở trong các người, và sự vui mừng các người được trọn vẹn.

Loài người chúng ta đang ở trong thời gian của sự cứu chuộc mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã và đang tiếp tục thi hành kế hoạch của Ngài qua Đức Chúa Jê-sus Christ, thầy tế lễ đời đời Theo ban Mên-chi-xê-đéc và như vậy, hết thảy những người được cứu chuộc bởi huyết của Đức Chúa Jê-sus Christ sẽ do Đức Chúa Jê-sus Christ quyết định và chính Ngài là Đấng bảo lãnh những người mà Ngài đã dùng huyết của mình để chuộc lại ở trước mặt Đức Chúa Cha. Tiêu chuẩn dành cho những người được chuộc đó đã được tỏ ra và được chép trong Kinh-Thánh rất rõ ràng, đó là Đức Chúa Jê-sus Christ là đường đi, lẽ thật, và sự sống; chẳng bởi Ngài (Lời Đức Chúa Trời) thì không ai được đến cùng Cha.

Con đường mà Đức Chúa Jê-sus Christ đã dùng để nói về Ngài đó là nói về Danh Ngài, là Lời Đức Chúa Trời, là Luật pháp, là mạng lệnh, là điều răn mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã ban cho loài người qua Môi-se để dạy cho những người nào được Lời Chúa gọi là dân Y-sơ-ra-ên, không phải chỉ nói cho xác thịt nhưng trong Lẽ thật, là tâm linh của những người được chuộc bởi huyết của Đức Chúa Jê-sus Christ và được sự sống lại bởi quyền phép của Đức Thánh-Linh và Lẽ thật mà được hưởng quyền kế tự Đức Chúa Trời và được đồng kế tự với Đấng Christ.

Đức Chúa Jê-sus Christ đã gọi những người mà Đức Chúa Cha đã chọn lựa để làm môn đồ Ngài và những người đó là mẫu mực cho những người sẽ được chuộc bởi huyết của Đức Chúa Jê-sus Christ phải làm theo, hầu cho hết thảy những người được chuộc đó được trở thành một dân thánh, một nước thầy tế lễ, hay có thể gọi là một nước mà hết thảy mọi người đều là môn đồ của Đức Giê-hô-va vậy, như Kinh-Thánh đã chép.

Giê-rê-mi 31:31-34: Đức Giê-hô-va phán: Này, những ngày đến, bấy giờ ta sẽ lập một giao ước mới với nhà Y-sơ-ra-ên và với nhà Giu-đa. Giao ước này sẽ không theo giao ước mà ta đã kết với tổ phụ chúng

nó trong ngày ta nắm tay dắt ra khỏi đất Ê-díp-tô, tức giao ước mà chúng nó đã phá đi, dầu rằng ta làm chồng chúng nó, Đức Giê-hô-va phán vậy. Đức Giê-hô-va phán: Đây là giao ước mà ta sẽ lập với nhà Y-sơ-ra-ên sau những ngày đó. Ta sẽ đặt luật pháp ta trong bụng chúng nó và chép vào lòng. Ta sẽ làm Đức Chúa Trời chúng nó, chúng nó sẽ làm dân ta. Chúng nó ai nấy sẽ chẳng dạy kẻ lân cận mình hay là anh em mình, mà rằng: Hãy nhận biết Đức Giê-hô-va! vì chúng nó thấy đều sẽ biết ta, kẻ nhỏ cũng như kẻ lớn. Đức Giê-hô-va phán: Ta sẽ tha sự gian ác chúng nó, và chẳng nhớ tội chúng nó nữa.

Nhiệm vụ mà những người được Đức Chúa Jêsus Christ chọn làm môn đồ Ngài phải làm, đó là thi hành mọi sự mà họ đã được Chúa Jêsus phán dạy, đã được Ngài huấn luyện và được Ngài ban quyền phép cho để khiến muôn dân trở nên môn đồ Ngài, được trở nên dân của một nước thầy tế lễ, như Lời Chúa đã chép rằng:

1 Phi-e-rơ 2:1-10: Vậy anh em đã từ bỏ mọi điều độc ác, mọi điều gian xảo, mọi thứ giả trá, lòng ghen ghét và sự nói hành, thì hãy ham thích sữa thiêng liêng (*spiritual - thuộc linh*) của đạo, như trẻ con mới đẻ vậy, hầu cho anh em nhờ đó lớn lên mà được rồi linh hồn, nếu anh em đã nếm biết Chúa là ngọt ngào. Hãy đến gần Ngài, là hòn đá sống, bị người ta loại ra, song được chọn và quý trước mặt Đức Chúa Trời, và anh em cũng như đá sống, được xây nên nhà thiêng liêng (*spiritual - thuộc linh*), làm chức tế lễ thánh, dâng dâng của tế lễ thiêng liêng (*spiritual - thuộc linh*), nhờ Đức Chúa Jêsus Christ mà đẹp ý Đức Chúa Trời. Vì trong Kinh Thánh có chép rằng: Đây, ta đặt tại Si-ôn hòn đá góc nhà đã chọn lựa và quý báu; Ai tin đến đá ấy sẽ không bị xấu hổ. Vậy nên, cho anh em là kẻ đã tin, thì là đá quý; nhưng cho những kẻ không tin, thì Hòn đá mà bị thợ xây nhà loại ra, bèn trở nên đá góc nhà, là Đá gây cho vấp vấp, là đá lớn làm cho sa ngã; họ bị vấp đá đó, vì không vâng phục Đạo, và điều ấy đã định sẵn cho họ rồi. Nhưng anh em là dòng giống được lựa chọn, là chức thầy tế lễ nhà vua, là dân thánh là dân thuộc về Đức Chúa Trời, hầu cho anh em rao giảng nhân đức của Đấng đã gọi anh em ra khỏi nơi tối tăm, đến nơi sáng láng lạ lùng của Ngài; anh em ngày trước không phải là một dân, mà bây giờ là dân Đức Chúa Trời, trước không được thương xót, mà bây giờ được thương xót.

Khi Giê-hô-va Đức Chúa Trời ban Luật pháp của Ngài cho dân Y-sơ-ra-ên, Ngài đã phán trực tiếp với họ về tiêu chuẩn mà họ phải đạt được, hầu cho họ được trở nên một dân thánh cho Ngài và là một nước thầy tế lễ và như vậy, tâm linh của họ sẽ được sự sống lại và được sự sống đời đời, còn thân thể xác thịt của họ khi còn đang sống trên đất này, sẽ nhờ sự vâng giữ và làm theo Luật pháp của Ngài mà được sự phước hạnh.

Phục truyền luật lệ ký 28:1-14: Nếu người nghe theo tiếng phán của Giê-hô-va Đức Chúa Trời người cách trung thành, cẩn thận làm theo mọi điều răn của Ngài, mà ta truyền cho người ngày nay, thì Giê-hô-va Đức Chúa Trời người sẽ ban cho người sự trỗi hơn mọi dân trên đất. Nếu người nghe theo tiếng phán của Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, đây là mọi phước lành sẽ giáng xuống trên mình người. Người sẽ được phước trong thành, và được phước ngoài đồng ruộng. Bông trái của thân thể người, hoa quả của đất ruộng người, sản vật của sinh súc người, luôn với lứa đẻ của bò cái và chiên cái người, đều sẽ được phước; cái giỏ và thùng nhồi bột của người đều sẽ được phước! Người sẽ được phước trong khi đi ra, và sẽ được phước trong khi vào. Đức Giê-hô-va sẽ làm cho kẻ thù nghịch dấy lên cùng người bị đánh bại trước mặt người; chúng nó sẽ do một đường ra đánh người, rồi do bảy đường chạy trốn trước mặt người. Đức Giê-hô-va sẽ khiến phước lành ở cùng người tại trong kho lúa và trong các công việc của người; Ngài sẽ ban phước cho người trong xứ mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời người ban cho người. Nếu người gìn giữ những điều răn của Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, và đi theo đường lối Ngài, thì Đức Giê-hô-va sẽ lập người làm một dân thánh cho Ngài, y như Ngài đã thề cùng người; muôn dân của thế gian sẽ thấy rằng người được gọi theo danh Đức Giê-hô-va, và chúng nó sẽ sợ người. Giê-hô-va Đức Chúa Trời người sẽ làm cho người được của cải nhiều dư dật, khiến cho hoa quả của thân thể người, sản vật của sinh súc, và bông trái của đất ruộng người được sanh nhiều thêm trong xứ mà Đức Giê-hô-va đã thề cùng các tổ phụ người để ban cho người. Đức Giê-hô-va sẽ vì người mở trời ra, là kho báu của Ngài, để mưa phải thì giáng xuống đất, và ban phước cho mọi công việc của tay người. Người sẽ cho nhiều nước vay, còn người không vay ai. Nếu người nghe theo các điều răn của Giê-hô-va Đức Chúa Trời người mà ngày nay ta truyền cho người gìn giữ làm theo, và nếu không lìa bỏ một lời nào ta truyền cho người ngày nay, mà xây qua bên hữu hoặc bên tả, để đi theo hầu việc các thần khác, thì Đức Giê-hô-va sẽ đặt người ở đằng

đầu, chớ chẳng phải đằng đuôi, người sẽ ở trên cao luôn luôn, chớ chẳng hề ở dưới thấp.

Cũng trong ngày Giê-hô-va Đức Chúa Trời ban Luật pháp của Ngài cho dân Y-sơ-ra-ên, Ngài cũng đã mạng lệnh cho dân Y-sơ-ra-ên phải dạy lại cho dòng dõi hậu lai mình phải vâng giữ Luật pháp cùng với các mạng lệnh và các điều răn của Ngài trải các đời, vì Luật pháp đó là con đường của sự sống cho loài người.

Phục truyền luật lệ ký 6:1-25: **Vả, nầy là điều răn, luật lệ và mạng lệnh mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời các người đã phán dặn ta dạy lại cho, để các người làm theo nó trong xứ mà các người sẽ đi vào nhận lấy; hầu cho người kính sợ Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, trọn đời, người và con cháu người vâng giữ các luật lệ và điều răn của Ngài mà ta truyền cho người, để người được sống lâu ngày. Hỡi Y-sơ-ra-ên, người hãy nghe lấy và cẩn thận làm theo, hầu cho người được phước và thêm lên nhiều trong xứ được sữa và mật, y như Giê-hô-va Đức Chúa Trời của tổ phụ người đã phán hứa cùng người. Hỡi Y-sơ-ra-ên! hãy nghe: Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng ta là Giê-hô-va có một không hai. Người phải hết lòng, hết ý, hết sức kính mến Giê-hô-va Đức Chúa Trời người. Các lời mà ta truyền cho người ngày nay sẽ ở tại trong lòng người; khá ân cần dạy dỗ điều đó cho con cái người và phải nói đến, hoặc khi người ngồi trong nhà, hoặc khi đi ngoài đường, hoặc lúc người nằm, hay là khi trỗi dậy. Khá buộc nó trên tay mình như một dấu, và nó sẽ ở giữa hai con mắt người như ấn chỉ; cũng phải viết các lời đó trên cột nhà, và trên cửa người. Khi Giê-hô-va Đức Chúa Trời người đã dẫn người vào xứ mà Ngài thề cùng tổ phụ người, là Áp-ra-ham, Y-sác, và Gia-cốp, đặt ban cho người, khiến người lấy được những thành lớn và tốt mà người không có xây cất; những nhà đầy đủ các thứ của mà người không có chất chứa; các giếng mà người không có đào; cây nho và cây ô-li-ve mà người không có trồng; khi người ăn và được no nê, khá giữ lấy mình, kẻo người quên Đức Giê-hô-va, là Đấng đã đem người ra khỏi xứ Ê-díp-tô, tức là khỏi nhà nô lệ. Người phải kính sợ Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, phục sự Ngài, và lấy danh Ngài mà thề. Chớ theo các thần khác trong những thần của các dân tộc ở xung quanh các người, vì Giê-hô-va Đức Chúa Trời người ngự ở giữa người là Đức Chúa Trời kỳ tà, e cơn thịnh nộ của Giê-hô-va Đức Chúa Trời người nổi lên cùng người, và Ngài diệt người khỏi mặt đất chẳng. Các người chớ thử Giê-hô-va Đức Chúa Trời các người, như đã thử Ngài tại Ma-sa. Khá cẩn thận giữ lấy những điều răn, chứng cớ, và luật lệ của Giê-hô-va Đức Chúa Trời các người đã truyền cho người. Vậy, người phải làm điều ngay thẳng và tốt lành trước mặt Đức Giê-hô-va, để người được phước và vào nhận lấy xứ tốt đẹp mà Đức Giê-hô-va đã thề hứa cùng tổ phụ người, để ban cho người; và Đức Giê-hô-va sẽ đuổi hết những kẻ thù nghịch ra khỏi trước mặt người, y như Ngài đã phán vậy. Về ngày sau, khi con người hỏi người rằng: Các chứng cớ, luật lệ, và mạng lệnh nầy là chi, mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng tôi đã truyền cho cha? thì hãy đáp rằng: Chúng ta đã bị làm tội mọi cho Pha-ra-ôn tại xứ Ê-díp-tô, và Đức Giê-hô-va có dùng tay mạnh đem chúng ta ra khỏi xứ ấy. Đức Giê-hô-va có làm trước mặt chúng ta những dấu kỳ và phép lạ rất lớn lao đáng sợ, mà hại xứ Ê-díp-tô, Pha-ra-ôn, và cả nhà người; Ngài đã đem chúng ta ra khỏi xứ ấy, để dẫn vào xứ Ngài đã thề cùng tổ phụ chúng ta; để ban cho chúng ta. Đức Giê-hô-va có phán cùng chúng ta khá làm theo các luật lệ nầy, kính sợ Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng ta, hầu cho chúng ta được phước luôn luôn, và được Ngài bảo tồn sự sống cho chúng ta y như Ngài đã làm đến ngày nay. Vả, chúng ta sẽ được xưng là công bình nếu chúng ta cẩn thận làm theo các điều răn nầy trước mặt Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng ta, y như Ngài đã phán dặn vậy.**

Khi Đức Chúa Jêsus thi hành chức vụ trên đất Y-sơ-ra-ên, người ta đã hỏi để thử Ngài về điều răn nào trong Luật pháp là lớn hơn hết và Chúa Jêsus đã phán với họ và cũng là điều xác quyết về chức vụ của Ngài đến thế gian này không phải để phá Luật pháp hay là lời tiên tri, nhưng là để làm cho được trọn vẹn.

Ma-thi-ơ 22:35-40: **Có một thầy dạy luật trong bọn họ hỏi câu nầy để thử Ngài: Thừa thầy, trong luật pháp, điều răn nào là lớn hơn hết? Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Người hãy hết lòng, hết linh hồn, hết ý mà yêu mến Chúa, là Đức Chúa Trời người. Ấy là điều răn thứ nhất và lớn hơn hết. Còn điều răn thứ hai đây, cũng như vậy: Người hãy yêu kẻ lân cận như mình. Hết thầy luật pháp và lời tiên tri đều bởi hai điều răn đó mà ra.**

Ma-thi-ơ 5:17-19: **Các người đừng tưởng ta đến để phá luật pháp hay là lời tiên tri; ta đến, không phải để phá, song để làm cho trọn. Vì ta nói thật cùng các người, đang khi trời đất chưa qua đi, thì một chấm một nét trong luật pháp cũng không qua đi được cho đến khi mọi sự được trọn. Vậy, ai hủy một**

điều cực nhỏ nào trong những điều răn này, và dạy người ta làm như vậy, thì sẽ bị xưng là cực nhỏ trong nước thiên đàng; còn như ai giữ những điều răn ấy, và dạy người ta nữa, thì sẽ được xưng là lớn trong nước thiên đàng.

Khi Chúa Jêsus khởi thi hành chức vụ, Ngài đã gọi những người là dân đánh cá mà Đức Chúa Cha đã chọn làm môn đồ Ngài và Chúa Jêsus đã phán với họ về mục đích mà Ngài kêu gọi họ, đó là: **Hãy theo ta, và ta sẽ khiến các ngươi trở nên tay đánh lưới người.** Còn đối với Ma-thi-ơ, là người thu thuế thì Chúa Jêsus đã phán với người rằng: **Hãy theo ta.**

Các chữ **theo ta** được chép trong các câu mà Chúa Jêsus đã dùng để gọi các môn đồ của Ngài, đó là chữ **ἀκολουθεῖν - akoloutheo**, số 190 của tiếng Hy-lạp (Greek) có nghĩa là: **cùng đi trên một con đường, cùng làm theo một cách, đi theo, làm theo, cùng đồng hành trong mọi công việc.**

Trong khi thi hành chức vụ, Chúa Jêsus đã giải nghĩa cho các môn đồ của Ngài hiểu về công việc của Nước Đức Chúa Trời mà chính Ngài đang làm và Ngài đã dạy cho họ hiểu công việc mà họ sẽ làm sau khi Ngài trở về thiên đàng với Đức Chúa Cha.

Ma-thi-ơ 13:47-51: **Nước thiên đàng cũng giống như một tay lưới thả xuống biển, bắt đủ mọi thứ cá. Khi lưới được đầy rồi, thì người đánh cá kéo lên bờ; đoạn, ngồi mà chọn giống tốt để riêng ra, đem bỏ vào rổ, còn giống xấu thì ném đi. Đến ngày tận thế cũng như vậy: các thiên sứ sẽ đến và chia kẻ ác với người công bình ra, ném những kẻ ác vào lò lửa; ở đó sẽ có khóc lóc và nghiến răng. Các ngươi có hiểu mọi điều đó chăng! Các môn đồ thưa rằng: Có hiểu.**

Như vậy, không phải hết thảy những người nào nói mình tin Đức Chúa Jêsus Christ thì sẽ nhận được giá cứu chuộc của Đức Chúa Jêsus Christ, vì trong những người đã được Đức Chúa Jêsus Christ gọi làm môn đồ của Ngài, đã có một số người lui đi và trong mười hai môn đồ đầu tiên của Đức Chúa Jêsus Christ, thì có một người là kẻ phản bội, là Giu-đa ích-ca-ri-ốt, là kẻ đã bán Chúa.

Nhiệm vụ các môn đồ của Đức Chúa Jêsus Christ được Ngài sai đi sẽ làm công việc như Đức Chúa Jêsus đã làm cho họ, đó là rao giảng Tin-Lành của Nước Đức Chúa Trời và Thánh-Linh của Đức Chúa Jêsus Christ sẽ cùng làm việc với các môn đồ của Ngài.

Lưới người mà các môn đồ của Đức Chúa Jêsus Christ sẽ quăng đó là sự công bố Luật pháp trọn vẹn của Nước Đức Chúa Trời, nghĩa là Luật pháp văn tự mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban cho dân Y-sơ-ra-ên sẽ được tiếp tục rao giảng, chỉ có luật về sự thờ phượng như cách dâng của tế lễ trong các kỳ lễ hay là của tế lễ chuộc tội, những kỳ dâng hương và các con sinh tế được dùng trong sự dâng của lễ thiêu là được làm theo cách mới của Đức Thánh-Linh, chứ không theo cách cũ của văn tự mà thôi.

Trong Giao-ước Mới của Đức Chúa Jêsus Christ, khi các tội tử của Đức Chúa Jêsus Christ rao giảng Tin-Lành của Nước Đức Chúa Trời thì Luật pháp văn tự phải được công bố kèm theo với Lễ thật, tức là Luật pháp của Thánh-Linh sự sống, là những sự mầu nhiệm giấu kín trong Luật pháp văn tự, như bóng luôn theo hình vậy, hầu cho cả người bề ngoài (*là thân thể xác thịt*) và người bề trong (*là tâm linh*) của người tin Chúa đều được nghe Luật pháp dành cho chính thân phận mình.

Giăng 4:23-24: **Nhưng giờ hầu đến, và đã đến rồi, khi những kẻ thờ phượng thật lấy tâm thần và lễ thật mà thờ phượng Cha: ấy đó là những kẻ thờ phượng mà Cha ưa thích vậy. Đức Chúa Trời là Thần, nên ai thờ lạy Ngài thì phải lấy tâm thần và lễ thật mà thờ lạy.**

Để có thể thi hành được chức vụ cao quý này, các môn đồ của Đức Chúa Jêsus Christ sẽ phải chờ ở trong thành Giê-ru-sa-lem cho đến khi họ nhận được sự ban cho quyền phép của Đức Thánh-Linh, là thần Lễ thật, bấy giờ tâm linh của họ mới được tái sinh (sự sống lại) và họ sẽ nhận được sự xúc dầu như Đức Chúa Jêsus đã nhận được sau khi Ngài chịu Giăng báp-tít báp-têm tại sông Giô-đanh vậy.

Mác 1:9-11: **Vả, trong những ngày đó, Đức Chúa Jêsus đến từ Na-xa-rét là thành xứ Ga-li-lê, và chịu Giăng làm phép báp-têm dưới sông Giô-đanh. Vừa khi lên khỏi nước, Ngài thấy các tầng trời mở ra, và Đức Thánh Linh ngự xuống trên mình Ngài như chim bồ câu. Lại có tiếng từ trên trời phán rằng: Người là Con yêu dấu của ta, đẹp lòng ta mọi đường.**

Trách nhiệm của các môn đồ của Đức Chúa Jêsus Christ là phải rao giảng Tin-Lành quyền phép của Nước

Đức Chúa Trời nên họ phải chờ cho đến khi họ nhận được sự ban cho Đức Thánh-Linh, là Thần Lễ thật, bấy giờ, nhờ Đức Thánh-Linh mà họ mới có thể rao giảng Tin-Lành trọn vẹn có quyền phép và qua sự đặt tay của họ trên những người tin nhận Đấng Christ làm Cứu Chúa của họ, thì những người đó sẽ nhận được sự ban cho Đức Thánh-Linh và nhờ quyền phép của Đức Thánh-Linh mà tâm linh của những người đó được sự sống lại và những người đó sẽ hiểu được ý nghĩa của Lễ thật mà các môn đồ của Đức Chúa Jêsus Christ sẽ rao giảng ra, như Đức Chúa Jêsus Christ đã phán với họ trước khi Ngài ngự về thiên đàng với Đức Chúa Cha.

Mác 16:17-19: Vậy những kẻ tin sẽ được các dấu lạ nầy: lấy danh ta mà trừ quỷ; dùng tiếng mới mà nói; bắt rắn trong tay; nếu uống giống chi độc, cũng chẳng hại gì; hễ đặt tay trên kẻ đau, thì kẻ đau sẽ lành. Đức Chúa Jêsus phán như vậy rồi, thì được đem lên trời, ngồi bên hữu Đức Chúa Trời.

Căn cứ theo Lời Chúa đã chép mà chúng ta biết rằng, các mạng lệnh mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã phán với Môi-se để dạy lại cho dân Y-sơ-ra-ên, thì Đức Chúa Jêsus Christ cũng đã làm cho các mạng lệnh đó được rao truyền qua chức vụ của Ngài và Đức Chúa Jêsus Christ đã dùng sự sống mình làm cho các mạng lệnh của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời được vững lập.

Tiêu chuẩn của giá cứu chuộc đã được Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời công bố và được chính Con một Ngài, là Đức Chúa Jêsus Christ rao giảng và Ngài đã làm chứng cho Lễ thật, nghĩa là làm chứng về công việc của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời, là Đức Chúa Cha toàn năng dùng Lời của Ngài để cứu chuộc loài người và Nước Đức Chúa Trời sẽ đến trên những người nào nhận được sự cứu chuộc của Đức Giê-hô-va, là những người được bảo lãnh bởi chính Ngài, thầy tế lễ đời đời Theo Ban Mên-chi-xê-đéc. Chỉ có những người nào được Đức Chúa Jêsus Christ bao lãnh cho thì mới nhận được sự ban cho Đức Thánh-Linh mà thôi, điều đó có nghĩa là, ngoài sự bảo lãnh của Đức Chúa Jêsus Christ ra, không có một người nào có thể nhận được sự ban cho Đức Thánh-Linh và nếu một người không nhận được sự ban cho Đức Thánh-Linh thì tâm linh của người đó không thể tự khiến mình sống lại được và như vậy, người mang danh là người tin Chúa đó không thể vào được Nước Đức Chúa Trời. Sự cứu chuộc là dành cho tâm linh chứ không phải dành cho xác thịt và như vậy, nếu người tin Chúa mà không nhận được sự dạy dỗ bởi những người do chính Đức Chúa Jêsus Christ bao lãnh cho làm chức môn đồ của Ngài, thì những người đó không thể nhận biết Đức Chúa Trời và càng không thể nhận biết Đức Thánh-Linh và như vậy, người ấy chưa nhận được giá cứu chuộc cho linh hồn mình.

Rô-ma 8:1-9: Cho nên hiện nay chẳng còn có sự đoán phạt nào cho những kẻ ở trong Đức Chúa Jêsus Christ; vì luật pháp của Thánh Linh sự sống đã nhờ Đức Chúa Jêsus Christ buông tha tội khỏi luật pháp của sự tội và sự chết. Vì điều chi luật pháp không làm nổi, tại xác thịt làm cho luật pháp ra yếu đuối, thì Đức Chúa Trời đã làm rồi: Ngài đã vì cơ tội lỗi sai chính Con mình lấy xác thịt giống như xác thịt tội lỗi chúng ta, và đã đoán phạt tội lỗi trong xác thịt, hầu cho sự công bình mà luật pháp buộc phải làm được trọn trong chúng ta, là kẻ chẳng noi theo xác thịt, nhưng noi theo Thánh Linh. Thật thế, kẻ sống theo xác thịt thì chăm những sự thuộc về xác thịt; còn kẻ sống theo Thánh Linh thì chăm những sự thuộc về Thánh Linh. Vả, chăm về xác thịt sanh ra sự chết, còn chăm về Thánh Linh sanh ra sự sống và bình an; vì sự chăm về xác thịt nghịch với Đức Chúa Trời, bởi nó không phục dưới luật pháp Đức Chúa Trời, lại cũng không thể phục được. Vả, những kẻ sống theo xác thịt, thì không thể đẹp lòng Đức Chúa Trời. Về phần anh em, nếu thật quả Thánh Linh Đức Chúa Trời ở trong mình, thì không sống theo xác thịt đâu, nhưng theo Thánh Linh; song nếu ai không có Thánh Linh của Đấng Christ, thì người ấy chẳng thuộc về Ngài.

Hết phần 2.